

Arrest

nr. 111 722 van 10 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 6 juni 1991 in Atchkoi-Martan (Tsjetsjenië), waar u steeds heeft gewoond. Sinds 2009 of 2010 onderhield u via de sociale netwerksite 'Odnoklassniki' contact met O. R. (...) (...), die eveneens afkomstig is uit Tsjetsjenië en sinds 2002 in België verblijft. Hij werd aan u voorgesteld door de zus van uw schoonzus (de zus van de vrouw van uw broer M. (...)), die de vrouw is van R. (...)s neef uit Grozny (Tsjetsjenië), M. (...) R. (...) was samen met zijn moeder en broer het land voordien ontvlucht omdat zij problemen kenden in Tsjetsjenië omwille van zijn oom, OUDOUGOV Movladi, die als eerste minister diende onder het bewind

van Dudayev, en door de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten officieel gezocht wordt. In maart 2012 kwam R. (...) naar Tsjetsjenië, waar u hem in het geheim ontmoette op het college waar u school liep. R. (...) kwam naar Tsjetsjenië met een (authentiek) Russisch paspoort waarin de meisjesnaam van zijn moeder 'M. (...)' geregistreerd staat als zijn familienaam in de plaats van 'OUDOUGOV', om problemen met de Russische of Tsjetsjeense autoriteiten te vermijden. Dit paspoort werd hem tijdens zijn reis van België naar Rusland door zijn neef M. (...) overhandigd in Oekraïne. Op 8 april 2012 huwden u en R. (...) op religieuze wijze in Znamenskoye (district Nadterechny, Tsjetsjenië), waar de tante van R. (...) woont. Uw familie had geen weet van uw contacten en uw traditionele huwelijk met R. (...). Uw broers en neven zijn immers werkzaam bij de Tsjetsjeense ordediensten. Ook uw vader, die inmiddels gepensioneerd is, was voordien een medewerker van de Tsjetsjeense autoriteiten. Uw familie zou een huwelijk met een familielid van een gezochte persoon bijgevolg nooit goedkeuren. U wist op voorhand dat een huwelijk met R. (...) een breuk met uw familie zou betekenen. Drie tot vier dagen na jullie huwelijk vertrok R. (...) opnieuw naar België. In juli 2012 bood een vriend van uw vader zijn zoon aan als huwelijkskandidaat voor u, waar uw familieleden mee akkoord gingen. Op 20 juli 2012 verliet u vervolgens voorgoed uw ouderlijk huis. R. (...) was inmiddels opnieuw teruggekeerd naar Tsjetsjenië. U trok samen met hem in bij zijn tante in Znamenskoye, waar u zich verborgen hield. Van R. (...)s neef M. (...) vernam u dat uw familieleden op zoek waren gegaan naar u na uw vertrek uit uw ouderlijk huis op het college waar u school liep, maar dat zij uw verdwijning niet officieel hadden aangegeven, omdat uw vertrek een schande betekende voor de familie. M. (...) beschikte over deze informatie via zijn vrouw, die de zus is van de vrouw van uw broer. Op 7 augustus 2012 werd aan u een internationaal paspoort uitgereikt, dat R. (...) tegen betaling voor u regelde. Op 28 augustus 2012 reisde R. (...) opnieuw naar België. Zijn neef M. (...) regelde inmiddels voor u, bij volmacht, een Spaans Schengenvisum. Op 1 oktober 2012 reisde u per minibus en personenwagen legaal naar België, waar u aankwam op 6 oktober 2012 en op 19 november 2012 uw asielaanvraag indiende. Op 9 maart 2013 sloten u en R. (...) in België een officieel huwelijk. U vreest bij een terugkeer naar Tsjetsjenië te zullen worden vermoord door uw familieleden, die immers werkzaam zijn bij de Tsjetsjeense ordediensten en uw huwelijk met een familielid van een gezochte persoon niet zouden hebben goedgekeurd, en omdat u omwille van uw geheim huwelijk met deze persoon en het verlaten van uw ouderlijk huis, de eer van uw familie ten schande hebt gebracht. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, uw Russisch internationaal paspoort, een uittreksel van de akte van uw wettelijk huwelijk in België, een fax van de akte van uw traditionele huwelijk in Tsjetsjenië, het dossier van de gemeente Herstal van het onderzoek naar een schijnhuwelijk betreffende u en uw man, een fax van twee pagina's van het Russisch binnenlands paspoort van uw man en een kopie van de beslissingen van het Commissariaat-generaal in het kader van de asielprocedure van uw schoonmoeder, man en schoonbroer.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u vreest bij een terugkeer naar Tsjetsjenië te zullen worden vermoord door uw familieleden, die werkzaam zijn bij de Tsjetsjeense ordediensten en uw huwelijk met O. R. (...) (O.V. 5.256.262), een familielid van een gezochte persoon, niet zouden hebben goedgekeurd, en omdat u omwille van uw geheim huwelijk met deze persoon en het verlaten van uw ouderlijk huis, de eer van uw familie ten schande hebt gebracht.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst werd vastgesteld dat uw gedrag niet te rijmen valt met de door u verklaarde vrees ten opzichte van uw herkomstland. Zo werd aan u op 7 augustus 2012 in Tsjetsjenië nog een internationaal

paspoort uitgereikt (CGVS, p. 11-12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat elke aanvraag van een Russisch staatsburger tot het verkrijgen van een internationaal paspoort aan de Russische veiligheidsdienst FSB wordt voorgelegd. Dat u, die uw ouderlijk huis had verlaten en vervolgens ondergedoken leefde voor uw familieleden in Znamenskoye, nog aan uw autoriteiten in uw thuisland, waar verschillende van uw familieleden tewerkgesteld waren, een document aanvraag waarmee u het land zou kunnen verlaten, en bijgevolg het risico verhoogde dat deze informatie aan uw familieleden zou worden doorgegeven, ondermijnt de ernst van de door u verklaarde vrees ten opzichte van uw familieleden in belangrijke mate. Het feit dat u dit internationaal paspoort niet zelf aanvraag of afhaalde, maar uw man R. (...) alles voor u regelde, aangezien u na uw vertrek uit uw ouderlijke huis zich verborgen hield voor uw familieleden in Znamenskoye (CGVS, p. 4, 8, 11-12), neemt niet weg dat dit paspoort werd opgesteld met uw originele gegevens. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan eveneens een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat internationale paspoorten in de Russische Federatie persoonlijk moeten worden afgehaald (en ter plaatse moeten worden ondertekend), waardoor ernstig getwijfeld kan worden aan uw verklaringen als zou u dit document niet zelf bij de bevoegde autoriteiten hebben afgehaald.

Daarnaast wordt de ernst van de door u verklaarde vrees ten opzichte van uw familieleden, die werkzaam zijn bij de Tsjetsjeense autoriteiten, verder onderuit gehaald, aangezien uit het dossier van de gemeente Herstal van het onderzoek naar een schijnhuwelijk betreffende u en uw man, blijkt dat aan u op 31 augustus 2012 nog een geboorteakte werd uitgereikt alsook een attest aangaande het ontbreken van een akte op uw naam, door de burgerlijke stand van het arrondissement Atchkoi-Martan, dezelfde regio waar uw familie woonachtig is (CGVS, p. 3). Deze beide attesten werden dan nog eens bij dezelfde dienst gelegaliseerd op 14 september 2012. Dat u zich nog tot vijf keer toe kenbaar maakte aan uw autoriteiten, waar uw familieleden werkzaam waren, van net die plaats van waar uw familieleden woonachtig zijn, is geenszins verzoenbaar met de door u beweerde vrees voor uw familieleden, te meer aangezien u verklaarde dat uw familieleden u via hun connecties bij de ordediensten, elders in de Russische Federatie, buiten Tsjetsjenië, zouden kunnen opsporen (CGVS, p. 16). Het feit dat deze talrijke documenten, waarvan kan worden verwacht dat zij in persoon dienen te worden aangevraagd en afgehaald, u op deze tijdstippen werden uitgereikt, doet bijgevolg ook ernstig twijfel rijzen over uw verklaring dat u zich na uw vertrek uit uw ouderlijke huis tot aan uw vlucht uit uw herkomstland verborgen hield voor uw familieleden en omwille hiervan 'niet naar buiten ging' (CGVS, p. 4, 8, 12). Hierdoor wordt zowel de ernst van de vrees die u beweert te kennen als de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig onderuit gehaald.

Daarnaast wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd, daar u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het moment waarop u uw ouderlijk huis verliet, waarna u het contact met uw familie verbrak en uit vrees voor uw familieleden onderdook in Znamenskoye. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u voor het laatst contact had met uw ouders voor uw (religieuze) huwelijk van 8 april 2012 en dat u na dit huwelijk bij R. (...)s tante in Znamenskoye ging wonen (CGVS, p. 3). Nadien verklaarde u dan weer dat u eind juni 2012 uw ouderlijk huis verliet en vervolgens in Znamenskoye ging wonen. Toen u werd gewezen op uw eerdere verklaring dat u voor het laatst contact had met uw ouders voor uw huwelijk, antwoordde u dat u op 8 april 2012 huwde en nadien R. (...) in het geheim ontmoette (CGVS, p. 6), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheid geenszins opheft. Dan verklaarde u dat een vriend van uw vader nog met een voorstel voor een huwelijk tussen u en zijn zoon kwam in juli 2012 en dat toen besloten werd dit huwelijk vast te leggen op 20 juli 2012. Toen u nadien werd gevraagd wanneer u uw ouderlijk huis dan precies definitief hebt verlaten, antwoordde u dan weer dat dit begin september 2012 gebeurde (CGVS, p. 7), wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw voorgaande verklaringen. Toen u werd gewezen op uw voorgaande verklaringen dat u uw ouderlijk huis ofwel eind juni ofwel eind juli 2012 hebt verlaten, bevestigde u dit dan weer en verklaarde u dat u na 20 juli 2012 niet meer bent teruggekeerd naar uw ouderlijke woonst (CGVS, p. 7-8), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheden enkel bevestigt. Daar dit element de kern van uw asielrelaas raakt, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Tevens werd in uw hoofde een manifest gebrek aan interesse vastgesteld met betrekking tot het verdere verloop van uw situatie. Zo wist u niet in hoeverre uw familie inmiddels op de hoogte is van uw situatie, noch of zij nog andere stappen heeft ondernomen om u op te sporen, en u heeft hier niet meer naar geïnformeerd, niettemin uw man nog contact onderhoudt met zijn neef M. (...), die in Grozny verblijft en wiens vrouw de zus is van de vrouw van uw broer, van wie u voordien nog had vernomen dat uw familieleden samen met hun vrienden naar u op zoek waren gegaan in het college waar u school

liep, doch uw verdwijning niet officieel hadden aangegeven (CGVS, p. 5, 8-9, 15). Hierdoor wordt zowel de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag als de ernst van uw verklaarde vrees verder onderuit gehaald. Bovendien zij erop gewezen dat het merkwaardig is dat uw familie niet op de hoogte zou zijn geweest van uw contacten of uw huwelijk met R. (...), aangezien u verklaarde dat uw man u werd voorgesteld door de zus van uw eigen schoonzus, namelijk de zus van de vrouw van uw broer M. (...), die tevens de vrouw is van R. (...)s neef M. (...). Het is uiterst merkwaardig dat u verklaarde 'aan niemand (van uw familie) te hebben verteld dat u R. (...) kende, terwijl de zus van uw eigen schoonzus hem aan u had voorgesteld. Bovendien wist u zowaar niet of de vrouw van R. (...)s neef M. (...), net als haar man op de hoogte is van jullie huwelijk (CGVS, 5, 8-9, 15).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat u een laattijdige asielaanvraag indiende. U kwam aan in België op 6 oktober 2012 en diende op 19 november 2012 uw asielaanvraag in. U wachtte dus meer dan een maand om uw asielaanvraag in te dienen na uw aankomst in België. Daarenboven blijkt dat de mensen uit uw omgeving duidelijk kennis hadden van de asielprocedure, aangezien R. (...)s moeder, die u tevens begeleidde onderweg van Rusland naar België, in het verleden zelf een asielaanvraag had ingediend. Van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor zijn leven, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk internationale bescherming zoekt. Het feit dat u meer dan een maand wachtte om bescherming te zoeken, ondermijnt de ernst van de vrees die u beweert te kennen.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (uw Russisch binnenlands paspoort, uw Russisch internationaal paspoort, een uittreksel van de akte van uw wettelijk huwelijk in België, een fax van de akte van uw traditionele huwelijk in Tsjetsjenië, het dossier van de gemeente Herstal van het onderzoek naar een schijnhuwelijk betreffende u en uw man, een fax van twee pagina's van het Russisch binnenlands paspoort van uw man en een kopie van de beslissingen van het Commissariaat-generaal in het kader van de asielprocedure van uw schoonmoeder, man en schoonbroer), kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Deze documenten bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw man, uw huwelijk, het onderzoek naar een schijnhuwelijk betreffende u en uw man, en de beslissingen van het Commissariaat-generaal in het kader van de asielprocedure van uw schoonmoeder, man en schoonbroer, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging vanwege uw familie.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat O. R. (...) (O.V. 5.256.262), met wie u op 8 april 2012 een religieus huwelijk afsloot in Tsjetsjenië, en op 9 maart 2013 een wettelijk huwelijk in België, op 29 april 2005 het vluchtelingenstatuut in België heeft verkregen. Gelet op het feit dat u een asielaanvraag heeft ingediend zeven jaar nadat inzake de asielaanvraag van uw man een appreciatie werd gemaakt die toen heeft geleid tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u zelf verklaarde asielmotieven en gelet op de ondertussen gewijzigde situatie in Tsjetsjenië (2005 tot 2013), die het Commissariaat-generaal heeft genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio, kan een zelfde beoordeling van uw asielaanvraag niet worden verantwoord.

Zij terloops nog opgemerkt dat aangezien u officieel gehuwd bent met een door mij erkende vluchteling, die inmiddels Belgisch staatsburger is geworden, u in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op basis van de bepalingen over gezinshereniging.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens meent verzoekende partij dat er sprake is van machtsoverschrijding. Verder in het verzoekschrift betoogt verzoekende partij nog dat de bestreden beslissing *“een vergissing begaat van appreciatie en de principes schendt van goede administratie en evenredigheid”*. Verzoekende partij stelt dat zij in haar verzoekschrift zal aantonen dat haar relaas wel degelijk omstandig, coherent en geloofwaardig is en dat zij derhalve wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Waar verzoekende partij opmerkt dat verwerende partij haar verwijt geen begin van bewijs te hebben bijgebracht om haar relaas te staven en zij dienaangaande een ganse argumentatie uiteenzet in haar verzoekschrift, wijst de Raad verzoekende partij erop dat nergens in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat zij geen begin van bewijs heeft bijgebracht teneinde haar verklaringen te staven. De Raad acht het dan ook niet nodig om in te gaan op aangaand verweer.

2.2.5.1. Betreft de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de evaluatie van de huidige situatie in Tsjetsjenië, wijst verzoekende partij erop dat verwerende partij zelf aangeeft dat er zich in Tsjetsjenië nog steeds problemen voordoen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Verzoekende partij stelt dat de Tsjetsjeense bevolking in haar geheel aan een hoge graad van geweld *“wordt uitgelegd”* en dat *“een hoog niveau van vervolgingsrisico, op algemene wijze, bestaat voor inwoners van Tsjetsjenië, en in het bijzonder voor degenen die van samenwerking met de opstand zouden verdacht worden”*. Hierbij benadrukt verzoekende partij dat haar identiteit, nationaliteit en Tsjetsjeense oorsprong niet worden betwist door verwerende partij.

2.2.5.2. De Raad merkt op dat verwerende partij bij aanvang van haar beslissing inderdaad vermeldt dat er zich in Tsjetsjenië nog steeds problemen voordoen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Verwerende partij verduidelijkt echter dat deze schendingen, die divers van aard zijn, een gericht karakter hebben en dat hiervoor in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk zijn. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk. Bovenstaande argumentatie doet geen enkele afbreuk aan de door verwerende partij gedane conclusie dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan om als vluchteling te worden erkend en dat, om te beoordelen of de betrokkene als vluchteling dient te worden erkend, een individuele beoordeling van de vraag tot bescherming noodzakelijk is. Uit deze beoordeling blijkt echter dat aan de door verzoekende partij voorgehouden vluchtproblematiek geen geloof kan worden gehecht, zo blijkt uit de bestreden beslissing.

2.2.6.1. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat de motivering aangaande het afhaken van documenten niet relevant is voor haar situatie. Zij wordt immers niet officieel gezocht maar door haar familie gevisieerd omwille van haar huwelijk met een familielid van Movladi Oudougov. Ten tweede wijst verzoekende partij erop dat zij heeft uitgelegd dat zijzelf verborgen leefde en dat haar man en haar schoonbroer *“de methodes hebben gedaan”* opdat zij een paspoort en een visum kon verkrijgen. Zij stipt eveneens aan dat er *“een middel”* bestaat om snel een paspoort te verkrijgen zonder de vereiste verificaties, in ruil voor een aanzienlijk bedrag. Verzoekende partij acht het verwonderlijk dat verwerende partij geen melding heeft gemaakt van deze corruptie, aangezien zij wel op de hoogte is van deze praktijk *“en zich erover dient om een andere negatieve beslissing te motiveren.”* In dit verband verwijst verzoekende partij nog naar het OSAR-rapport: *“Caucase du Nord: sécurité et droit humains Tchétchénie, Daghestan et Ingouchie”* van 12 september 2011 (bijlage 2 bij het verzoekschrift).

2.2.6.2. De Raad wenst er vooreerst op te wijzen dat het weinig consistent overkomt dat verzoekende partij enerzijds toelicht dat zij, omdat zij niet officieel gezocht wordt, geen enkel probleem heeft om zich *“officiële papieren te laten bevrijden”*, terwijl zij eveneens uitlegt dat haar man haar paspoort heeft verkregen door betaling, waardoor, zo stelt verzoekende partij impliciet, haar paspoortaanvraag niet eerst diende te worden voorgelegd aan de Russische veiligheidsdienst FSB, zoals volgens de landeninformatie de gang van zaken is in de Russische Federatie. Dergelijke omzeiling van de procedure was, zo blijkt uit haar betoog, immers niet nodig, nu zij niet op officiële wijze door de Russische/Tsjetsjeense ordediensten wordt gezocht. Daarbij wenst de Raad eveneens te bemerken dat de uitleg dat zij in de Russische Federatie/Tsjetsjenië niet officieel gezocht wordt door de autoriteiten, niet strookt met hetgeen verklaard werd op het Commissariaat-generaal: *“Wordt u nu officieel gezocht, opgespoord? Dat weet ik niet. Hebt u dat nog trachten te achterhalen? Neen.”* (administratief dossier, stuk 4, p. 15).

Wat er ook van zij, haar uitleg dat haar man (en haar schoonbroer) het paspoort (en het visum) door middel van de betaling van een geldsom heeft (hebben) kunnen regelen, terwijl zijzelf verborgen leefde, neemt niet weg dat, zoals eveneens in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, dit paspoort werd opgesteld met haar originele gegevens. De Raad acht het volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij, die beweert een tijd ondergedoken te hebben geleefd en uiteindelijk haar land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij vreest door haar familieleden te worden vermoord, nog bij haar autoriteiten in haar thuisland, waar verschillende van haar familieleden tewerkgesteld zijn/waren, een document heeft aangevraagd waarmee zij het land zou kunnen verlaten. Dergelijke actie verhoogde immers het risico

dat deze informatie aan haar familieleden zou worden doorgegeven. Daarbij wordt in de bestreden beslissing nog gemotiveerd dat verzoekende partij op 31 augustus 2012 nog door de burgerlijke stand van het arrondissement Atchkoi-Martan, dezelfde regio waar haar familie woonachtig is, een geboortakte werd uitgereikt alsook een attest aangaande het ontbreken van een akte op haar naam. Deze beide attesten werden dan ook nog eens bij diezelfde dienst gelegaliseerd op 14 september 2012. Dergelijk gedrag is volgens de Raad op geen enkele manier in overeenstemming te brengen met haar beweerd vrees voor vervolging ten aanzien van haar familieleden, te meer nu verzoekende partij ook nog tijdens haar gehoor heeft verklaard dat haar familieleden haar via hun connecties bij de ordediensten ook elders in de Russische Federatie zouden kunnen opsporen (zie bestreden beslissing).

2.2.7.1. Verwerende partij motiveert in haar beslissing dat verzoekende partij tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen heeft afgelegd aangaande het moment waarop zij haar ouderlijk huis verliet, waarna zij het contact met haar familie verbrak, dat er in haar hoofde een manifest gebrek aan interesse kan worden vastgesteld met betrekking tot het verdere verloop van haar situatie en dat het merkwaardig is dat haar familie niet op de hoogte zou zijn geweest van haar contacten of haar huwelijk met R., aangezien de zus van haar eigen schoonzus hem aan haar had voorgesteld.

Verzoekende partij betoogt dat, *“los van te weten of er tegenstrijdigheden of vaagheid is die de geloofwaardigheid”* van haar asielrelaas ondermijnt, het belangrijk is om de aandacht te vestigen op objectieve elementen die niet door de tegenpartij worden betwist. Zo wijst verzoekende partij erop dat zij getrouwd is met de neef van Movladi Oudougov, die lid is geweest van de regering van Aslan Mashkhadov, dat de familie van eerstgenoemde persoon door de huidige macht als een dreiging wordt beschouwd en dat bijgevolg, iedere persoon *“verenigd met de familie”* als een terrorist wordt beschouwd door de autoriteiten, dat zij afkomstig is van een familie waarvan de meerderheid voor de huidige overheid werkt en dat zij alle noodzakelijke documenten ter beschikking van verwerende partij heeft gesteld. Verzoekende partij oppert dat het duidelijk is dat zij over een bijzonder profiel beschikt en dat zij vervolging vreest zowel ten aanzien van haar familie, die haar huwelijk met haar echtgenoot niet goedkeurt, als ten aanzien van haar autoriteiten, die haar *“kunnen beschouwen als een middel om een informatie te verkrijgen over de tegenstander van de huidige regering in Tsjetsjenië”*. Laatstgenoemde vrees is volgens verzoekende partij niet door verwerende partij onderzocht.

2.2.7.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter herhalen van een deel van het asielrelaas en het benadrukken van een vrees voor vervolging niet van aard is om de in punt 2.2.7.1. opgesomde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, aangezien verzoekende partij deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht dient te stellen, alwaar zij overduidelijk in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij nog uiteenzet dat zij, indien zij zou terugkeren naar haar land van herkomst, eveneens door haar autoriteiten zal worden geïdendeeld omwille van haar huwelijk met R. O., die familie is van Movladi Oudougov, een element dat volgens haar niet door verwerende partij werd onderzocht, oordeelt de Raad dat, vermits haar broers en neven tewerkgesteld zijn bij de Tsjetsjeense ordediensten en geacht worden de problematiek rond Movladi Oudougov en zijn neef R. O. maar al te goed te kennen waardoor het perfect aannemelijk zou zijn dat deze familie het huwelijk tussen verzoekende partij en R. O. totaal afwijst en verzoekende partij zwaar viseert en vermits daarentegen in de bestreden beslissing duidelijk is aangetoond dat aan deze afwijzing en het eraan gekoppelde geïdendeeld worden door haar familie absoluut geen geloof kan worden gehecht waardoor derhalve enkel kan worden besloten dat deze met de huidige Tsjetsjeense autoriteiten zwaar verweven familie geen bezwaar heeft aangaande dit huwelijk, een geïdendeeld worden door haar autoriteiten om reden van dit huwelijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië eveneens volstrekt ongeloofwaardig voorkomt.

De Raad merkt hierbij nog op dat uit het gehoorverslag en uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij met alle door verzoekende partij aangereikte elementen rekening heeft gehouden bij het nemen van haar beslissing.

2.2.8.1. Verzoekende partij citeert een passage uit het reeds vermelde OSAR-rapport teneinde onder meer aan te stippen dat Tsjetsjenen die terugkomen uit het buitenland in het algemeen onmiddellijk gearresteerd, ondervraagd en eventueel gefolterd worden, dat deze personen, nadat zij werden vrijgelaten nog worden lastiggevallen en dat tegen sommige “terugkeerders” zelfs een strafrechtelijke procedure wordt opgestart.

2.2.8.2. De Raad wijst erop dat, om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, de problemen van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate

systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat dit *in casu* het geval is. Zo kan een arrestatie waarbij de persoon die terugkeert uit het buitenland wordt ondervraagd in verband met het vertrek uit Tsjetsjenië en het verblijf in het buitenland, niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of als het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet. Verder kan door de Raad niet worden aangenomen dat gezien het aanhangig zijn van het huidige Tsjetsjeense regime door haar familie en de sterke verwevenheid in de Tsjetsjeense ordediensten en rekening houdende met het gegeven dat aan een gevisieerd zijn door haar autoriteiten omwille van haar huwelijk met R. O. totaal geen geloof kan worden gehecht, verzoekende partij bij terugkeer naar Tsjetsjenië het voorwerp zou uitmaken van enige vervolging.

2.2.9. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing nog wordt opgemerkt dat verzoekende partij meer dan een maand heeft gewacht om haar asielaanvraag in te dienen na haar aankomst in België, terwijl de mensen uit haar omgeving duidelijk kennis hebben van de asielprocedure (in België). Het feit dat verzoekende partij meer dan een maand wachtte om bescherming te zoeken, ondermijnt volgens verwerende partij de ernst van de vrees die zij beweert te koesteren. Aangezien verzoekende partij in haar verzoekschrift met geen woord rept over deze vaststelling, wordt het motief in kwestie door de Raad als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.10. Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat aan het voorgehouden asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat niet is gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”* Verzoekende partij citeert in dit verband nogmaals een passage uit het OSAR-rapport teneinde onder meer te benadrukken dat er in Tsjetsjenië nog steeds mensen het slachtoffer worden van ontvoeringen, moorden, folteringen, willekeurige arrestaties, spionage en bedreigingen en dat aan deze praktijken geen einde komt zolang de regering geen paal en perk stelt aan de straffeloosheid, de alomtegenwoordige brutaliteit en de corruptie die er heerst. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden

beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoonbaar dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van de *“Subject Related Briefing ‘Russische Federatie/Tsjetsjenië’ ‘Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië’”* van 16 juli 2012 (administratief dossier, stuk 16, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van deze gevechtshandelingen en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds plaatsvindende mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard of dat verwerende partij met machtsoverschrijding zou hebben gehandeld. Verzoekende partij maakt evenmin de schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT